

Napis

plošici na rojstnej hiši v Lešah se glasi:

Tukaj se je rodil

19. dec. 1828.

slovenski pisatelj in jezikoslovec

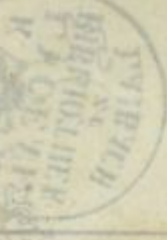
Anton Janežič

umerl 1869.

Narod, ohrani mu večni spomin!

Domoljubi l. 1876.

13. avgusta 1876.

Ob 10. uri dopoldne slovesna sv. maša v farnej cerkvi sv. Jakoba.

Ob 11. uri dopoldn. svečanost pri rojstnej hiši v Lešah.

Red svečanosti:

1. Nagovor predsednikov.
2. „Molitev“, S. Jenkova; poje pevski zbor.
3. Slovesni govor; prof. in deželni poslanec Andrej Einspieler.
4. Slavnostina kantata. „V spomin A. Janežič-u“, zlož. J. Cimperman, napev Stöckl-na, pevovodja ljublj. čitalnice.
5. Deklamacija; deklamuje Uršika Torkarjeva, dekle iz rožne doline.
6. „Pesem koroških Slovencev“, zlož. dr. Toman, napev Gerbec-a, pevski zbor.
7. Domovina, zbor s tenor solo; napev Nedvedov.
8. Govor.
9. Samo, napev Försterja, poje pevski zbor.

Po svečanosti obéd.

Ob 3. uri popoldnè skupna veselica s petjem in godbo.

Program veselice:

1. „Kovaška“, napev Vogel-na, zbor s četvero-spevom.
2. „Stanovička“, nap. Fabian; četerospev.
3. „Radostno potovanje“, Vašakova; zbor.
4. Aria, iz operete: „Jamska Ivanka“, napev Vilharjev; za basso solo, poje g. Gecelj in brenčočim zborom.
5. „Pod oknom“, Mašekova; četerospev.
6. „Mlatiči“, zbor.
7. „Zapuščena“, četerospev.
8. „Cigani“, nap. Vogel; zbor s tenor solo; poje g. Medén.
9. „Zvezdam“, četerospev.
10. „V boj“, nap. Zajec; pevski zbor.

Med točkami svira godba.

V spomin Anton-u Janežič-u.

Slavnostina kantata.

(Besede J. Cimpermana; napev Stöckelna, pevovodja ljublj. čitalnice.)

Na plôči iz marmelja zlato-blesteče
Oznanjajo čerke čestito imé;
Hvaležnosti sólza nam v óku trepeče,
A dviga ponosno se v persih sercé,
Ker o n, ki nositelj bil temu imenu,
Na v e k e zapisan v spomin je Slovenu:
Bil J a n e ž i č mož je, užgan za svoj národ,
Zató ga poslavlja hvaležni zdaj zárod.

„Naprej, naprej, moj dragi rod
In suči dušni svetli meč,
Takó postaneš svoj gospod,
Postaneš vkrog in vkrog sloveč.
Sercé si bláži, bistri um,
Nikdar ne vgasni ti pogum;
Če véasi prav se sreča skríje,
D a n v z í d e t i, d a ž a r n o s í j e!“

Takó je blagi mož učil
In uk njegov je sad rodil:
Vže nam prihája lepši čas,
Ker z l a t a s l o g a druží nas.

Pri Tvojem spominku,
Nesmertni roják,
Priseza nebrojnih
Čestíteljev vsak:

Da zvest hče ostati
In v delu serčan,
Dokler ne zasveti
Naš veliki dan!

A, duh Tvoj ognjeni,
Ki nas je budil,
Ki nas je blagósti,
Krepósti učil:

On bode pokazal
Do slave nam pot,
Po njega navdušbi
Naš dvigne se rod!

Nesmertni vlastenec, poglej iz višin,
Kakó rod slovenski slavi Tvoj spomin;
Hvaležnost, ljubezen se v serci glasi:
Naj Janežič blagi na véke živi!

Spomin A. Janežič-u.

(Po A. Umekovi pesmi predelal K—m—; dekl. Urška Torkarjeva.)

Slovenski tù se zbral je danes národ,
Da tebi, Tóne! hválo podeli,
Ker delal vedno si za nas in zárod;
Naj slava tvoja nikdar ne vení.

Po tebi kličejo glasovi mili,
Predragi, ki v prezgodnjem grobu spiš!
Oj, radi bi te zopet probudili,
Al, oh, zastonj doné — in ti molčíš!

Al — še živiš! tvoj duh v prostorih ziblje
Zbujenih se, k življenju vse budi,
V spominu tvojem se verši in giblje
Veselo petje prerojenih dni!

Med dela tvoja milo se razliva
Nam v radost novih časov solnčni žar,
Krasnejše dan za dnevom se odkriva
Tvoj vsem Slovencem zapuščeni dar!

Naj vojskovodje venčajo si čela,
Naj lavor njih stoletja zeleni,
Na veke tudi tožijo kerdela,
Ki prelivala so nedolžno kri.

Drugač pripravljaj z deli duh si slavo,
Ostane nezvenljiva vekomaj,
V neskončno dviga se od tod višavo,
Razliva z rajskim svitom se nazaj.

Možaki naši gore in doline
So národu okinčali na čast;
Pognala kal je slovstvene ledine,
Razvija rajske se pomladi rast.

In tú živi tvoj duh, v prostorih ziblje
Zbujenih se, k življenju vse budi;
V spominu tvojem se verši in giblje
Veselo petje novih, lepših dni.

Doné za tabo danes glasi mili,
Predragi, ki v prezgodnjem grobu spiš,
Na veke tebe bodemo slavili
V slovenskem rodu večno ki živiš!

Živiš na veke — in slaviti mora
Te slave matere najzadnji sin!
Živiš na veke — in čestiti mora
Slovéнец vedno tvoj preblag spomin!

Delovanje Anton Janežičevo.

Sestavil K—m—.

1848. izda prvo knjigo: „Leichtfasslicher Unterricht in der slovenischen Sprache für Deutsche.“
1849. prične sestavljati slovar slovenskega in nemškega jezika.
— ustanovi bralno društvo in dijaško knjižnico v Celovcu.
- 1850.—1853. je vredoval lepoznavski časnik: „Slovenska Bčela“.
- 1850.—1853. je opravljal prestavo deželnega zakonika.
1851. priobči: „Ročni slovar slovenskega in nemškega jezika.“
1852. izda: „Cvetje slovenskega naroda.“
1854. priobči prvi zvezek: „Glasnika.“
— je poslovenil: „Šmidovi zgodovinski katekizem.“
— priobči: „Slovensko berilo za Nemce“.
— da na svitlo: „Slovenische Sprachlehre für Deutsche“
— izdela: „Slovnico s kratkim berilom cirilskim in glagoliškim ter pregledom slov. slovstva.“
- 1853.—1868. je vredoval lepoznavski list: „Glasnik za literaturo in umetnost.“
1859. se prestroji po največji zasluzi A. Janežičevi društvo sv. Mohora v družbo in se prične kot taka mogočno razširjati, da je štela l. 1869. že 13.666 in letos blizu 27.000 družbenikov.
1860. izda zabavnik: „Zarnico.“
1861. priobči: „Cvet slovenske poezije.“
1862. začne izdajati: „Cvetje iz domačih in ptujih logov“ za učečo se mladino.
— pripravlja: „Slovensko slovnico“ za drugo izdavo in jo obelodani l. 1863.
1864. izda že šesti natis: „Slov. Sprach- und Uebungsbuch.“
1865. je obelodanil prvi del: „Cvetnika“ za slovensko mladino.
1867. priobči drugi del: „Cvetnika.“
— izide drugi natis slovarja: „Deutsch-slovenisches Taschenwörterbuch.“
1868. nam podá tretji del: „Cvetnika.“ —

